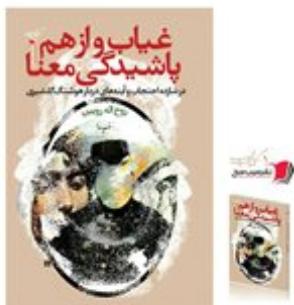

تحلیل دو رمان گلشیری در یک کتاب

کتاب «غیاب و از هم پاشیدگی معنا در شازده احتجاب و آینه‌های دردار هوشنگ گلشیری» نوشته روح‌الله رویین منتشر شد.

به گزارش ایسنا، این کتاب که به تحلیل و بررسی دو رمان «شازده احتجاب» و «آینه‌های دردار» از هوشنگ گلشیری می‌پردازد در ۱۳۴ صفحه با شمارگان ۳۰۰ نسخه و با قیمت ۳۰ هزار تومان توسط نشر سبب سرخ منتشر شده است.

روح‌الله رویین در مقدمه این کتاب بر ضرورت پرداختن مجدد به آثار گلشیری تأکید دارد و می‌گوید: از میان رمان‌های ایرانی

«شازده احتجاب» اتفاقی ناب، هم در زبان، هم در شیوه پرداخت روایت و هم در شناختی که از شخصیتها از درون بر می‌تابائد، بسیار هوشمندانه و هندسی است. گلشیری در این رمان، از زبان رمان فارسی و اوجه‌های آن تا آن زمان و بعد از آن عبور می‌کند و شگرد پدرانه داستان‌سرایی را آن‌گونه که ادوارد سعید می‌گفت «پس پشت می‌گذارد» و بر آن می‌شود تا در «آینه‌های دردار» هم این تفاوت را صورت‌بندی کند. این دو رمان هم برای گلشیری و هم برای رمان فارسی، دو اثر متفاوت‌ترند که هنوز هم می‌توانند مورد واکاوی قرار گیرند چرا که در برهه‌ای که انبوه متن داستانی نیم‌بند، عرصه را بر آثار پایه، بسته است، تردیدی نیست که باید به سمت گزینش آثار و معرفی دیگر باره آن‌ها همت گمارد و آثاری را که هنوز هم مهره پشت را تسخیر می‌کنند، به خوانندگان راستین معرفی کرد. به قول کافکا ما می‌بایست فقط آن دسته از کتاب‌ها را بخوانیم که ما را رخصی و جریحه‌دار می‌کنند...

کتاب «غیاب و از هم پاشیدگی معنا در شازده احتجاب و آینه‌های دردار هوشنگ گلشیری» از پنج بخش شامل «زمان شازده احتجاب»، «در شازده احتجاب چه کسی روایت می‌کند؟»، «شکل، غیاب و از هم پاشیدگی اجزا»، «جادوی اشیا» و «آینگی در آینه‌های دردار» تشکیل شده است.

کتاب دو بخش مجزا دارد، بخش اول به بررسی «شازده احتجاب» از چند منظر زمان، راوی، شخصیتها به حاشیه رانده و جادوی اشیا می‌پردازد و بخش دوم با عنوان «آینگی در آینه‌های دردار» به ساخت روایی در آینه‌های دردار می‌پردازد.

بخش‌های کتاب «غیاب و از هم پاشیدگی معنا در شازده احتجاب و آینه‌های دردار هوشنگ گلشیری» هر کدام سعی در آشکار کردن معنای متن دارند. در بخشی به شخصیتها حاشیه‌ای مثل فخری و مراد و ... می‌پردازد و در بخش دیگر به شیوه تمرکز گلشیری بر اشیا و نمود شخصیتها از طریق نمای اشیا.

در فصل «آینگی» در «آینه‌های دردار» هم به بررسی شکل و شگرد روایت‌پردازی و گسست و پیوست روایت اصلی از طریق خرد روایت‌های درون متن پرداخته شده و این‌که چقدر این روایت‌های تو در تو در پردازش شخصیتها از اهمیت برخوردار هستند.

«شازده احتجاب» را با شگرد سیلان ذهنی بی‌تکرار و تکینه‌اش و «آینه‌های دردار» را با سرریز و وفور راوی‌های متنوع و تودرتوبیش می‌توان عرصه بروز شگردها و صناعتهای رمان‌نویسی در ایران به حساب آورد.

به گفته نویسنده کتاب، زمان در «شازده احتجاب» بسیار مهم است؛ اساساً سیلان ذهن که در «شازده احتجاب» نمود دقیقش را یافته است نوعی نگاه ویژه به زمان درونی و حسی از یک سو و پیشاگفتاری زبان از دیگر سو است.

انتهای پیام

خبرنگار فاطمه نظرمحمدی | دبیر شیما غفاری

لینک کوتاه

<https://www.isna.ir/news/98121411282/>